

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

๑. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

๒. สภาพปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในค่าน หลักสูตรและเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดการเรียนการสอน สื่อทัศนูปกรณ์หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และ สภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป

๓. เปรียบเทียบปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาคในค่าน หลักสูตรและเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดการเรียนการสอน สื่อทัศนูปกรณ์หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และ สภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป

๔. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในค่าน หลักสูตรและเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน และ การวัดและประเมินผล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ ระบุกับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑. สังกัดคณะออกแบบ แขนงวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๔๒	๙๓.๖๔
สังกัดคณะช่างอุตสาหกรรม แขนงวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม	๑	๒.๓๒
๒. อายุ - ๒๐ ปีหรือต่ำกว่า	-	-
- ๒๑ - ๓๐ ปี	๑๔	๔๑.๔๓
- ๓๑ - ๔๐ ปี	๑๓	๓๕.๕๓
- ๔๑ - ๕๐ ปี	๖	๑๓.๕๔
- มากกว่า ๕๐ ปี	๒	๕.๖๔
๓. ประสบการณ์ในการสอน - ๑ - ๕ ปี	๑๔	๓๒.๕๕
- ๖ - ๑๐ ปี	๒๓	๖๒.๔๐
- มากกว่า ๑๐ ปี	๒	๕.๖๕
๔. วุฒิการศึกษา - ทำต่ำกว่า มวส.	-	-
- มวส.	-	-
-ปริญญาตรี	๔๐	๙๓.๐๒
- สูงกว่าปริญญาตรี	๓	๖.๙๘
๕. ชั่วโมงสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ - ๑-๒๕ ชั่วโมง	๓๔	๗๘.๐๖
- ๒๖-๔๐ ชั่วโมง	๕	๑๑.๙๓
- มากกว่า ๔๐ ชั่วโมง	-	-
๖. สาเหตุที่สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์		
- สอบบรรจุได้ในสาขาที่สอนอยู่	๔๐	๙๓.๐๒
- สมัครใจสอน	๓๖	๘๓.๓๒

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
- ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน	๔๓	๑๐๐
- ทำการสอนแทนชั่วคราว	๑	๒.๓๒
- อื่น ๆ	๓	๖.๙๗
๗. สาเหตุที่ชอบสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์		
- ศึกษาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์มาโดยตรง	๓๔	๘๘.๓๗
- เป็นการถ่ายทอดความรู้จากการออกแบบ แก่ผู้อื่น	๔๓	๑๐๐
- มีความถนัดทางด้านออกแบบ โดยเฉพาะ	๓๕	๘๑.๓๗
- อื่น ๆ	๖	๑๓.๙๕
๘. นอกจากสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์แล้วการสอนวิชาอื่น ๆ อีก		
- สอน	๔๓	๑๐๐
- ไม่สอน	-	-
๙. จำนวนนักศึกษาที่สอนในแต่ละครั้ง เฉลี่ย		
- ๒๐ - ๒๕ คน	๓	๖.๙๗
- ๒๖ - ๓๐ คน	๓๔	๘๘.๓๗
- ๓๑ - ๓๕ คน	๖	๑๓.๖๖

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นถึงสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชา
ออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สังกัดคณะออกแบบ แผนก
วิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ร้อยละ ๘๙.๖๕ สังกัดคณะช่างอุตสาหกรรม แผนกวิชาเทคนิค

อุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๓๒ มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี ร้อยละ ๔๑.๔๗ อายุ
 ระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๓๔.๕๓ อายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี ร้อยละ ๑๓.๕๔
 อายุมากกว่า ๕๐ ปี ร้อยละ ๔.๖๕ มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง ๑ - ๕ ปี
 ร้อยละ ๓๒.๕๕ ประสบการณ์ในการสอนระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๒๒.๕๐
 ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า ๑๐ ปี ร้อยละ ๔.๖๕ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี
 ร้อยละ ๔๓.๐๒ สูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๖.๕๔ มีชั่วโมงการสอนวิชาออกแบบ
 ผลิตภัณฑ์จำนวน ๑ - ๒๕ ชั่วโมง ร้อยละ ๗๕.๐๖ จำนวน ๒๖ - ๔๐ ชั่วโมง ร้อยละ
 ๒๐.๕๓ สาขาที่สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์เพราะ สอนบรรจุได้ในสาขาที่สอนอยู่
 ร้อยละ ๔๓.๐๒ สมัครใจสอน ร้อยละ ๔๓.๗๒ ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน ร้อยละ
 ๑๐๐ หากการสอนแทนชั่วคราว ร้อยละ ๒.๓๒ สาขาอื่น ๆ ร้อยละ ๖.๕๗ สาขา
 ที่ชอบสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์เพราะ ศึกษาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์มาโดยตรง ร้อยละ
 ๔๔.๓๗ เป็นการถ่ายทอดความรู้ด้านการออกแบบแก่ผู้อื่น ร้อยละ ๑๐๐ มีความถนัด
 ทางด้านออกแบบโดยเฉพาะ ร้อยละ ๔๑.๓๕ และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ ๑๓.๕๔ นอก
 จากสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์แล้วอาจารย์ผู้สอนต้องสอนวิชาอื่น ๆ อีกร้อยละ ๑๐๐
 ในการสอนแต่ละครั้ง จำนวนนักศึกษาที่ห้องสอนเฉลี่ยครั้งละ ๒๐ - ๒๕ ร้อยละ ๖.๕๗
 เฉลี่ยครั้งละ ๒๖ - ๓๐ คน ร้อยละ ๔๔.๓๕ เฉลี่ยครั้งละ ๓๑ - ๓๕ คน ร้อยละ
 ๔.๖๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยได้ถามสภาพปัญหาการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในท่าน หลักสูตรและเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดการเรียนการสอน สื่อทัศนูปกรณ์หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และสภาพปัญหาต่าง ๆ ไป

ค่าเฉลี่ยเป็นค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒ - ๑๖

ตารางที่ ๒ ค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการสอนในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. เนื้อหาของหลักสูตร	๒.๓๘	๐.๗๒	น้อย
๒. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	๒.๑๘	๐.๕๐	น้อย
๓. ความสอดคล้องต่อเนื่องกันของหัวเรื่องในหลักสูตร	๒.๓๒	๑.๑๕	น้อย
๔. ความเหมาะสมของหลักสูตรกับความคงทนของสิ่งพิมพ์	๒.๕๕	๑.๐๑	ปานกลาง
๕. ความทันสมัยของหลักสูตรกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	๒.๖๒	๑.๐๓	ปานกลาง
เฉลี่ย	๒.๕๕	๐.๕๖	น้อย

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ว่ามีปัญหาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และความสอดคล้องต่อเนื่องกันของหัวเรื่องในหลักสูตร อยู่ในระดัมน้อย ความเหมาะสมของหลักสูตรกับความต้องการของสังคม และ ความทันสมัยของหลักสูตรกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ ความสัมพันธ์และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการทำความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	X	S.D.	ความหมาย
๑. ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์กับวิชาอื่นในสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๓๗	๐.๔๓	น้อย
๒. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาอื่นในสาขากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๔๔	๐.๔๔	น้อย
๓. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาในกลุ่มออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๕๕	๑.๓๗	ปานกลาง
๔. ความครอบคลุมของเนื้อหาหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์กับหลักสูตรสาขาวิชา	๒.๔๖	๐.๔๒	น้อย
๕. เนื้อหาหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์กับการสนองพฤติกรรมการสอนในหลักสูตรสาขาวิชา	๒.๔๖	๐.๔๗	น้อย
เฉลี่ย	๒.๔๖	๐.๔๔	น้อย

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า มีปัญหาในการทำความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์คือ ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์กับวิชาอื่นในสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์ ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาอื่นในสาขากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ความครอบคลุมของเนื้อหาหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์กับหลักสูตรสาขาวิชา และ เนื้อหาหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์กับการสนองพฤติกรรมการสอนใน

หลักสูตรสาขาวิชา อยู่ในระดับน้อย และ ความสอดคล้องของเนื้อหาระหว่างวิชาในกลุ่มออกแบบผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔ ค่ามัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. เนื้อหาหลักสูตร กับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา	๓.๑๑	๐.๔๔	ปานกลาง
๒. การดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	๒.๗๔	๑.๐๐	ปานกลาง
๓. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๗๔	๐.๕๕	ปานกลาง
๔. เวลาที่กำหนดให้สอนกับ เนื้อหาของหลักสูตร	๒.๕๑	๑.๑๖	ปานกลาง
๕. ความพร้อมของหลักสูตร กับตำราและอุปกรณ์การสอนที่สถาบันมีอยู่	๓.๖๕	๐.๕๗	มาก
เฉลี่ย	๓.๐๕	๐.๕๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า มีปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ด้าน เนื้อหาหลักสูตรกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา การดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ และเวลาที่กำหนดให้สอนกับ เนื้อหาของหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง และ ความพร้อมของหลักสูตรกับตำราและอุปกรณ์การสอนที่สถาบันมีอยู่ อยู่ในระดั้มาก

ตารางที่ ๕ ค่ามัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนในการเตรียมการสอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. แหล่งค้นคว้าข้อมูล เช่น ตำรา เอกสาร วิชาการหรือห้องสมุด	๒.๓๖	๑.๓๘	ปานกลาง
๒. การเตรียมเนื้อหาภาคทฤษฎีเพื่อการ บรรยาย	๒.๑๖	๑.๐๓	น้อย
๓. การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	๒.๔๑	๑.๑๕	น้อย
๔. การกำหนดกิจกรรมจากเนื้อหาที่สอน	๑.๘๐	๐.๘๑	น้อย
๕. การกำหนดวิธีและขั้นตอนการสอน	๑.๕๕	๐.๘๓	น้อย
เฉลี่ย	๒.๒๑	๑.๐๖	น้อย

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาในการเตรียมการสอนว่า มีปัญหาในการเตรียมการสอนด้าน การเตรียมเนื้อหา
ภาคทฤษฎีเพื่อการบรรยาย การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การกำหนดกิจกรรม
จากเนื้อหาที่สอน และ การกำหนดวิธีและขั้นตอนการสอน อยู่ในระดัมน้อย ส่วนปัญหา
ของแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพื่อเตรียมการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๖ ค่ามัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในรูปแบบการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. การสอนแบบบรรยายและใช้กระดานดำ	๒.๒๕	๑.๔๕	น้อย
๒. การสอนแบบบรรยายและใช้เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์	๒.๖๓	๑.๔๒	ปานกลาง
๓. การสอนแบบบรรยายและสาธิตจริง	๒.๕๕	๑.๒๕	น้อย
๔. การกำหนดหัวเรื่องและให้นักศึกษา ค้นคว้าเอง	๒.๕๕	๑.๖๕	น้อย
๕. บรรยายเฉพาะภาคทฤษฎีและให้นักศึกษา ปรึกษาค้นคว้าร่วมกันทำงานในห้อง	๒.๕๕	๑.๒๕	น้อย
เฉลี่ย	๒.๕๖	๑.๑๕	น้อย

จากตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในรูปแบบการสอนว่า ปัญหาในรูปแบบการสอนแบบบรรยายและใช้กระดานดำ รูปแบบการสอนแบบบรรยายและสาธิตจริง รูปแบบการสอนแบบกำหนดหัวเรื่องและให้นักศึกษาค้นคว้าเอง และ รูปแบบการสอนแบบบรรยายเฉพาะภาคทฤษฎีและให้นักศึกษาปรึกษาค้นคว้าร่วมกันทำงานในห้อง อยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาในรูปแบบการสอนแบบบรรยายและใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๗ ค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	χ	S.D.	ความหมาย
๑. ความใส่ใจในการเรียนของนักศึกษา	๒.๔๑	๑.๒๔	ปานกลาง
๒. ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในการเรียนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๔๕	๑.๓๕	ปานกลาง
๓. การกำหนดกิจกรรมให้ปฏิบัติในห้องเรียน	๒.๒๑	๑.๑๓	น้อย
๔. สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการสอน เช่น การพิมพ์เอกสาร แผ่นใส ภาพโปสเตอร์ หรือภาพสไลด์	๒.๔๑	๑.๓๐	น้อย
๕. ความชำนาญในการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์	๑.๕๕	๐.๘๖	น้อย
เฉลี่ย	๒.๔๗	๑.๑๔	น้อย

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนด้าน การกำหนดกิจกรรมให้ปฏิบัติในห้องเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการสอน และ ความชำนาญในการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ อยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาความใส่ใจในการเรียนของนักศึกษา และ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในการเรียนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔   คำมีชนิม เลขคณิกและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการ
 จักเตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. การจักเตรียมชนิดของสื่อการ สอนที่ เหมาะสม กับ เนื้อหาใน แต่ละ เรื่อง	๒.๐๔	๐.๔๔	น้อย
๒. ความรู้ และทักษะในการ จักและผลิตสื่อการ สอนที่ ต้องการ	๒.๓๔	๐.๔๗	น้อย
๓. แหล่งหรือหน่วยงานที่จะขอรับบริการ คำน สื่อการ สอน	๒.๗๕	๑.๓๐	ปานกลาง
๔. เวลาของการ จักเตรียมสื่ออุปกรณ์การ สอน	๒.๓๔	๑.๑๔	น้อย
๕. ความร่วมมือระหว่างอาจารย์ผู้สอนใน การใช้และผลิตสื่อการ สอน	๒.๕๔	๐.๔๗	ปานกลาง
เฉลี่ย	๒.๕๓	๑.๐๖	น้อย

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 ปัญหาในการ จักเตรียมอุปกรณ์ประกอบการ สอนว่า ปัญหาในการจักเตรียมอุปกรณ์ประกอบ
 การ สอนค่าน การจักเตรียมชนิดของสื่อการ สอนที่ เหมาะสมกับ เนื้อหาใน แต่ละ เรื่อง
 ความรู้ และทักษะในการ จักและผลิตสื่อการ สอนที่ ต้องการ และ เวลาของการ จักเตรียม
 สื่ออุปกรณ์การ สอน อยู่ในระดับน้อย ส่วนแหล่งหรือหน่วยงานที่จะขอรับบริการ คำน
 สื่อการ สอน และ ความร่วมมือระหว่างอาจารย์ผู้สอนในการ ใช้และผลิตสื่อการ สอน อยู่
 ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๕ คำขวัญมโนเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในเรื่อง การสนับสนุนทางค่านี้อการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. การจัดงบประมาณเพื่อการจัดซื้อเครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ในการสอนวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์	๓.๔๐	๑.๐๐	มาก
๒. ความเข้าใจและการส่งเสริมในการผลิต สื่อการสอนเพื่อใช้ในวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ จากหัวหน้าหน่วยงาน	๓.๒๓	๑.๒๒	ปานกลาง
๓. การสนับสนุนส่งเสริมในการจัดเตรียม วัสดุฝึกเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน จากสถาบันศึกษา	๓.๖๒	๐.๔๐	มาก
๔. แหล่งจัดหาหรือจัดซื้อวัสดุฝึกเพื่อใช้ใน การเรียนการสอน	๓.๔๐	๑.๒๔	ปานกลาง
๕. ความคาดหวังในประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ ประกอบในการเรียนการสอนวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์	๓.๕๐	๐.๔๗	ปานกลาง
เฉลี่ย	๓.๕๑	๑.๐๔	มาก

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาในเรื่องการสนับสนุนทางค่านี้อการสอนว่า ปัญหาในเรื่องความเข้าใจและการ ส่งเสริมในการผลิตสื่อการสอนเพื่อใช้ในวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์จากหัวหน้าหน่วยงาน แหล่งจัดหาหรือจัดซื้อวัสดุฝึกเพื่อใช้ในการเรียนการสอน และ ความคาดหวังในประสิทธิภาพ

ของสื่อที่ใช้ประกอบในการเรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการจัดงบประมาณเพื่อการจัดซื้อเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ในการสอนวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์ และ การสนับสนุนส่งเสริมในการจัดเตรียมวัสดุฝึกเพื่อใช้ประกอบ การเรียนการสอนจากสถาบันศึกษา อยู่ในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐   คำมีขณิ เลขคณิศและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาเกี่ยวกับ
แหล่งข้อมูลทางวิชาการของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. ความพร้อมในข้อมูลทางวิชาการ เอกสาร ตำรา ที่ใช้ในการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๓.๓๕	๐.๘๓	ปานกลาง
๒. เอกสารวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาไทยที่มีอยู่ในห้องสมุดสถาบัน	๓.๗๐	๐.๕๐	มาก
๓. เอกสารวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาอังกฤษที่มีอยู่ในห้องสมุดสถาบัน	๓.๖๐	๐.๗๒	มาก
๔. ความร่วมมือของอาจารย์ผู้สอนในการแลกเปลี่ยนข้อมูล เอกสาร ตำรา วารสารที่ตนเองมีอยู่	๓.๒๗	๑.๐๘	ปานกลาง
๕. การเสาะแสวงหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการ ในศาสตร์สาขาที่สอนจากหน่วยงานภายนอกสถาบัน	๓.๗๗	๐.๗๕	มาก
เฉลี่ย	๓.๕๘	๐.๘๕	มาก

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นในปัญหาที่เกี่ยวกับแหล่งข้อมูลทางวิชาการว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับแหล่งข้อมูลทางวิชาการด้านความพร้อมในข้อมูลทางวิชาการ เอกสาร ตำราที่ใช้ในการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ และความร่วมมือของอาจารย์ผู้สอนในการแลกเปลี่ยนข้อมูล เอกสาร ตำรา วารสารที่ตนเองมีอยู่ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเอกสารวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาไทยที่มีอยู่ในห้องสมุดสถาบัน เอกสารวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาอังกฤษที่มีอยู่ใน

ห้องสมุดสถาบัน และ การเสาะแสวงหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการในศาสตร์สาขาที่สอน
จากหน่วยงานภายนอกสถาบัน อยู่ในระดั้มาก

ตารางที่ ๑๑ คำขวัญเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการสอน
ของอาจารย์ผู้สอนในหลักการของการวัดและประเมินผล

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. ความรู้ความเข้าใจในหลักการและวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผล	๒.๕๑	๐.๖๖	ปานกลาง
๒. ความสัมพันธ์ของการวัดผลทางด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	๒.๓๘	๐.๘๗	น้อย
๓. ความเป็นมาตรฐานของหลักการวัดและประเมินผลที่ใช้	๒.๖๘	๐.๗๘	ปานกลาง
๔. ความเข้าใจในวิธีการวัดผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาหลักสูตร	๒.๔๒	๐.๖๒	น้อย
๕. ความเหมาะสมของหลักการวัดผลที่ใช้กับระดับความรู้ของนักศึกษา	๒.๔๗	๐.๘๒	น้อย
เฉลี่ย	๒.๔๘	๐.๗๘	น้อย

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาในหลักการของการวัดและประเมินผลว่า ปัญหาในหลักการของการวัดและ
ประเมินผลด้าน ความสัมพันธ์ของการวัดผลทางด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ความ

เข้าใจในวิธีการวัดผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาหลักสูตร และ ความเหมาะสมของหลักการวัดผลที่ใช้อยู่กับระดับความรู้ของนักศึกษา อยู่ในระดับน้อย ส่วนความรู้ความเข้าใจในหลักการและวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผล และ ความเป็นมาตรฐานของหลักการวัดและประเมินผลที่ใช้อยู่ อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ คำชี้แจง เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาของ
 อาจารย์ผู้สอนในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผล

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. การแบ่งน้ำหนักคะแนนของการวัดและประเมินผล ย่อยต่าง ๆ เช่น พฤติกรรม กระบวนการ ทำงาน ผลงาน	๒.๕๓	๐.๕๓	ปานกลาง
๒. เกณฑ์ในการวัดผลด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียน เช่น ความพร้อม ความตั้งใจ ความเข้าใจและใส่ใจ	๒.๖๗	๐.๔๒	ปานกลาง
๓. เกณฑ์ในการวัดผลกระบวนการทำงานและ ผลงานของนักศึกษา	๒.๒๖	๐.๗๕	น้อย
๔. การกำหนดคะแนนในผลงานที่มีระดับคุณค่า ต่างกัน	๒.๓๑	๐.๗๕	น้อย
๕. การตัดเกรดคะแนน	๒.๐๒	๐.๕๗	น้อย
เฉลี่ย	๒.๓๖	๐.๔๕	น้อย

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 ปัญหาในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลว่า ปัญหาในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผล
 ย่อย เกณฑ์ในการวัดผลกระบวนการทำงานและผลงานของนักศึกษา การกำหนดคะแนน
 ในผลงานที่มีระดับคุณค่าต่างกัน และ การตัดเกรดคะแนน อยู่ในระบับน้อย ส่วน การ
 แบ่งน้ำหนักคะแนนของการวัดและประเมินผลย่อยต่าง ๆ และ เกณฑ์ในการวัดผลด้วย
 วิธีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน อยู่ในระบับปานกลาง

ตารางที่ ๑๓ คำมีขณิณเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการปฏิบัติในการวัดและประเมินผลในวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. การนำผลการวัดและประเมินผลของนักศึกษาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาและการกำหนดกิจกรรม	๒.๓๓	๐.๗๑	น้อย
๒. ทักษะในการสร้างแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ	๒.๑๖	๐.๔๘	น้อย
๓. การตรวจผลงานของนักศึกษาให้เสร็จแต่ละครั้งเพื่อการวิจารณ์ในครั้งใหม่ต่อไป	๒.๕๓	๐.๗๕	ปานกลาง
๔. การออกข้อสอบภาคทฤษฎีที่สามารถวัดความรู้ความเข้าใจมากกว่าความจำ	๒.๒๔	๐.๗๕	น้อย
๕. ความสม่ำเสมอในการวัดและประเมินผล	๒.๔๘	๐.๔๗	น้อย
เฉลี่ย	๒.๓๕	๐.๕๕	น้อย

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติในการวัดและประเมินผลในวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า มีปัญหาในการปฏิบัติในการวัดและประเมินผลในวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ด้าน การนำผลการวัดและประเมินผลของนักศึกษาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาและการกำหนดกิจกรรม ทักษะในการสร้างแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ การออกข้อสอบภาคทฤษฎีที่สามารถวัดความรู้ความเข้าใจมากกว่าความจำ และ ความสม่ำเสมอในการวัดและประเมินผล อยู่ในระดัมน้อย ส่วนการตรวจผลงานของนักศึกษาให้เสร็จแต่ละครั้งเพื่อการวิจารณ์ในครั้งใหม่ต่อไป อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๑๘ ความสัมพันธ์และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหา
เกี่ยวกับตัวนักศึกษาของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. ความรู้พื้นฐานทางการออกแบบของนักศึกษา	๓.๑๘	๑.๐๓	มาก
๒. ความพร้อมความถนัดและทักษะในการปฏิบัติงาน	๓.๓๒	๑.๑๐	มาก
๓. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา	๓.๔๔	๐.๙๕	มาก
๔. ความเข้าใจในระบบการวัดผลการเรียนของนักศึกษา	๒.๕๐	๑.๒๒	ปานกลาง
๕. ความร่วมมือของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน	๓.๒๕	๑.๒๒	ปานกลาง
เฉลี่ย	๓.๕๓	๑.๐๗	มาก

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษาว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษาค้น ความเข้าใจในระบบการวัดผลการเรียนของนักศึกษา และ ความร่วมมือของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความรู้พื้นฐานทางการออกแบบของนักศึกษา ความพร้อมความถนัด และทักษะในการปฏิบัติงาน และ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๑๔ คำวินิจฉัยเลขคดีและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการ เรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานที่ส่งเสริมการเรียนการสอน	๓.๐๐	๐.๔๖	ปานกลาง
๒. จำนวนนักศึกษาและขนาดของห้องเรียน	๓.๐๐	๐.๕๒	ปานกลาง
๓. สภาพของอุปกรณ์วัสดุฝึกของสถาบันที่มีอยู่	๓.๒๔	๐.๔๘	ปานกลาง
๔. จำนวนอุปกรณ์วัสดุฝึก	๓.๓๓	๐.๔๖	ปานกลาง
๕. ความเหมาะสมของอุปกรณ์วัสดุฝึกกับบทเรียน	๓.๑๔	๑.๐๒	ปานกลาง
เฉลี่ย	๓.๑๔	๐.๔๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการ เรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการ เรียนการสอนด้าน สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานที่ส่งเสริมการเรียนการสอน จำนวนนักศึกษาและขนาดของห้องเรียน สภาพของอุปกรณ์วัสดุฝึกที่สถาบันมีอยู่ จำนวนอุปกรณ์และวัสดุฝึก และ ความเหมาะสมของอุปกรณ์วัสดุฝึกกับบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๑๖   คำขวัญเลิศคุณิถและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาทาง
วิชาการในสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑. การได้รับการสนับสนุนในการเพิ่มเติมความรู้ เพื่อการเรียนการสอน	๒.๔๖	๑.๑๑	น้อย
๒. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาออกแบบ ผลิตภัณฑ์	๒.๔๔	๑.๒๒	น้อย
๓. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วย ตนเอง	๒.๓๔	๑.๑๔	น้อย
๔. การนำความรู้และเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มา ใช้สอดแทรกในบทเรียนเพื่อให้นักศึกษาเกิด แนวความคิดใหม่ ๆ ในงานออกแบบ	๑.๔๓	๐.๔๓	น้อย
๕. การสนับสนุนของสถาบันในการให้มีการประชุม สัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น ระหว่างอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเดียวกัน	๒.๓๒	๑.๑๑	น้อย
เฉลี่ย	๒.๓๑	๑.๑๑	น้อย

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาทางวิชาการในสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า ปัญหาทางวิชาการในสาขาวิชา
ออกแบบผลิตภัณฑ์ด้าน การได้รับการสนับสนุนในการเพิ่มเติมความรู้เพื่อการเรียนการสอน
การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้
เพิ่มเติมด้วยตนเอง การนำความรู้และเทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ มาใช้สอดแทรกใน
บทเรียนเพื่อให้นักศึกษาเกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ในงานออกแบบ และ การสนับสนุนของ

สถาบันในการให้มีการประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่าง
อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเดียวกัน อยู่ในระบับน้อย

การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเปรียบเทียบการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของอาจารย์ผู้สอนระหว่างวิชาเขตส่วนกลางและ
วิชาเขตส่วนภูมิภาค ในด้าน หลักสูตรและเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดการ
เรียนการสอน สื่อทัศนูปกรณ์หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน การวัดและ
ประเมินผล และ สภาพปัญหาที่ ำ ไป

ศึกษาคอบเป็นค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
และค่าที่ (t) ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๗ - ๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ เปรียบเทียบปัญหาการสชนของอาจารย์ผู้สอนระหว่างวิทยาเขตส่วน
กลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาคในค่าน้ำหนักสูตรและเนื้อหาวิชา
ออกแบบผลิตภัณฑ์

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์					
๑. เนื้อหาของหลักสูตร	๒.๔๕	๐.๔๖	๒.๔๗	๐.๒๗	๐.๐๘
๒. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	๑.๔๕	๐.๗๕	๒.๒๑	๐.๕๗	๐.๗๑
๓. ความสอดคล้องต่อเนื่องกันของ หัวเรื่องในหลักสูตร	๒.๔๕	๑.๒๔	๒.๑๐	๐.๕๑	๐.๕๖
๔. ความเหมาะสมของหลักสูตร กับ ความต้องการของสังคม	๒.๔๕	๐.๕๗	๓.๓๐	๐.๕๐	๒.๕๘ *
๕. ความทันสมัยของหลักสูตร กับการ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	๒.๔๕	๐.๔๕	๒.๕๓	๑.๑๓	๑.๕๐
ปัญหาในการทำความเข้าใจถึงความ สัมพันธ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในสาขา ออกแบบผลิตภัณฑ์					
๖. ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์กับวิชาอื่นใน สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๔๕	๐.๔๖	๒.๓๐	๐.๔๑	๐.๕๕
๗. ความสอดคล้องของเนื้อหา ระหว่าง วิชาอื่นในสาขากับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๖๕	๐.๗๒	๒.๓๔	๐.๕๑	๑.๑๔

ตารางที่ ๑๗ (ต่อ)

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๘. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา ระหว่างวิชาในกลุ่ม ออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๙๕	๐.๙๐	๒.๓๕	๐.๘๗	๑.๓๘
๙. ความครอบคลุมของ เนื้อหาหลักสูตร ออกแบบผลิตภัณฑ์กับหลักสูตร สาขา วิชา	๒.๖๐	๐.๕๑	๒.๑๗	๐.๕๑	๑.๕๓
๑๐. เนื้อหาหลักสูตร ออกแบบผลิตภัณฑ์ กับการสนองพฤติกรรมการสอน ในหลักสูตร สาขาวิชา ปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาออกแบบ ผลิตภัณฑ์	๒.๖๐	๐.๕๑	๒.๓๕	๑.๐๐	๐.๘๕
๑๑. เนื้อหาหลักสูตร กับพื้นฐานความรู้ ของนักศึกษา	๓.๙๕	๐.๙๒	๓.๐๘	๑.๐๒	๒.๓๕ *
๑๒. การดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	๒.๖๐	๐.๘๐	๒.๘๖	๑.๑๕	๐.๘๖
๑๓. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๘๕	๐.๙๕	๓.๐๘	๑.๐๖	๐.๙๕
๑๔. เวลาที่กำหนดให้สอนกับ เนื้อหาของ หลักสูตร	๓.๑๐	๑.๒๒	๓.๐๘	๑.๑๐	๐.๐๖
๑๕. ความพร้อมของหลักสูตร กับตำรา และอุปกรณ์การสอนที่สถาบันมีอยู่	๓.๖๕	๑.๐๑	๓.๙๓	๐.๕๕	๐.๒๖
เฉลี่ย	๒.๒๐	๐.๘๕	๒.๓๕	๐.๙๓	๑.๑๓

*

p < ๐.๐๕

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
คามชนิมเลขคณิตด้วยอัตราส่วนวิกฤติพบว่า คามชนิมเลขคณิตรวมเฉลี่ยในปัญหาการ
สอนท่านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอนทั้งสองกลุ่มไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัญหาการสอนท่านหลักสูตรและ
เนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งใกล้เคียง ปัญหาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร
ปัญหาในการทำความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์
และ ปัญหาในการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วน
ภูมิภาค ไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนระหว่างวิทยาเขตส่วนกลาง
และวิทยาเขตส่วนภูมิภาคในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาออกแบบ
ผลิตภัณฑ์

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาในการเตรียมการสอน					
๑. แหล่งค้นคว้าข้อมูล	๓.๐๕	๑.๕๖	๒.๓๕	๑.๐๕	๑.๘๘
๒. การเตรียมเนื้อหาภาคทฤษฎีเพื่อ การบรรยาย	๒.๑๐	๑.๐๕	๒.๐๘	๑.๐๑	๐.๐๖
๓. การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	๒.๕๐	๑.๐๑	๒.๕๓	๑.๒๕	๐.๐๕
๔. การกำหนดกิจกรรมจากเนื้อหาที่สอน	๑.๘๖	๐.๗๕	๑.๘๗	๑.๐๓	๐.๒๕
๕. การกำหนดวิธีและขั้นตอนการสอน	๒.๐๐	๐.๗๗	๑.๕๑	๐.๘๘	๐.๓๓
ปัญหาในรูปแบบการสอน					
๖. การสอนแบบบรรยายและใช้กระดานดำ	๕.๒๕	๐.๗๖	๒.๒๖	๐.๕๘	๐.๐๓
๗. การสอนแบบบรรยายและใช้ เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์	๒.๗๐	๐.๗๑	๒.๖๕	๐.๕๑	๐.๑๘
๘. การสอนแบบบรรยายและสาธิตจริง	๒.๓๕	๑.๓๑	๒.๕๒	๑.๒๕	๐.๕๐
๘. การกำหนดหัวข้อเรื่องและให้นักศึกษา ค้นคว้าเอง	๒.๓๐	๑.๓๐	๒.๖๕	๑.๒๗	๐.๕๘
๑๐. บรรยายเฉพาะภาคทฤษฎีและให้ นักศึกษาวินิจฉัยค้นคว้าร่วมกัน ทำงานในห้อง	๒.๓๕	๒.๑๘	๒.๕๒	๑.๑๓	๐.๕๓
ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอน					
๑๑. ความใส่ใจในการเรียนของนักศึกษา	๒.๖๕	๑.๓๑	๒.๕๕	๑.๒๓	๐.๘๘
๑๒. ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในการ เรียนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๓.๐๐	๑.๕๕	๒.๕๑	๑.๓๕	๐.๒๕

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๓. การกำหนดกิจกรรมให้ปฏิบัติในห้องเรียน	๒.๐๕	๐.๘๐	๒.๘๗	๑.๓๘	๐.๒๕
๑๔. สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการสอน	๒.๖๕	๑.๒๗	๒.๘๘	๑.๓๑	๐.๕๐
๑๕. ความชำนาญในการใช้เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์	๑.๘๕	๐.๘๕	๒.๐๘	๐.๘๕	๐.๖๗
เฉลี่ย	๒.๓๖	๑.๑๓	๒.๘๐	๑.๑๑	๐.๕๓

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตด้วยอัตราส่วนวิกฤติพบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตรวมเฉลี่ยในปัญหาการสอนในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัญหาการสอนในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้แก่ ปัญหาในการเตรียมการสอน ปัญหาในรูปแบบการสอน และ ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค ไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบปัญหาการสอนของอ.เจารีย์ผู้สอนระหว่างวิทยาเขตส่วนกลาง
และวิทยาเขตส่วนภูมิภาคในค่านิสิตศนูบกรณท์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

ข้อความ	วช.ส่วนกลาง		วช.ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาในการจัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอน					
๑. การจัดเตรียมชนิดของสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละเรื่อง	๒.๑๐	๐.๗๖	๒.๒๐	๑.๑๘	๐.๓๘
๒. ความรู้และทักษะในการจัดและผลิตสื่อการสอนที่ต้องการ	๒.๒๐	๐.๘๒	๒.๕๖	๐.๘๗	๑.๒๘
๓. แหล่งหรือหน่วยงานที่จะขอรับบริการค่านิสิตศนูบกรณท์	๒.๖๘	๑.๒๗	๒.๕๑	๑.๓๑	๐.๗๖
๔. เวลาของการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์	๒.๓๐	๑.๑๘	๒.๘๗	๑.๑๗	๐.๕๑
๕. ความร่วมมือระหว่างอาจารย์ผู้สอนในการใช้และผลิตสื่อการสอน	๒.๕๐	๐.๗๘	๒.๖๘	๐.๘๖	๐.๕๓
ปัญหาในเรื่องการสนับสนุนทางค่านิสิตศนูบกรณท์					
๖. การจัดงบประมาณเพื่อการจัดซื้อเครื่องมือสื่อศนูบกรณท์ที่ใช้ในการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๓.๘๐	๐.๖๐	๓.๗๘	๑.๒๘	๐.๐๗
๗. ความเข้าใจและการส่งเสริมในการผลิตสื่อการสอนเพื่อใช้ในวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์จากหัวหน้าหน่วยงาน	๓.๑๐	๑.๐๘	๓.๘๓	๑.๓๑	๑.๓๐

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๔. การสนับสนุนส่งเสริมในการจัดเตรียมวัสดุฝึกเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนจากสถาบันการศึกษา	๓.๗๐	๑.๔๕	๓.๕๖	๑.๐๑	๐.๕๖
๕. แหล่งจัดหาหรือจัดซื้อวัสดุฝึกเพื่อใช้ในการเรียนการสอน	๓.๕๐	๑.๒๐	๓.๓๕	๑.๓๑	๐.๐๒
๑๐. ความคาดหวังในประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๓.๕๐	๐.๖๗	๓.๔๗	๑.๑๗	๐.๑๐
ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลทางวิชาการ					
๑๑. ความพร้อมในข้อมูลทางวิชาการเอกสาร ตำราที่ใช้ในการสอน	๓.๒๓	๐.๗๕	๓.๕๗	๐.๔๗	๑.๐๐
๑๒. เอกสารวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาไทยที่มีอยู่ในห้องสมุดสถาบัน	๓.๗๐	๐.๗๕	๓.๖๕	๑.๐๐	๐.๑๗
๑๓. เอกสารวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาอังกฤษที่มีอยู่ในห้องสมุดสถาบัน	๓.๗๖	๐.๕๕	๓.๕๗	๐.๔๒	๐.๕๒
๑๔. ความร่วมมือของอาจารย์ผู้สอนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเอกสาร ตำรา วารสารที่ตนมีอยู่	๓.๓๕	๑.๑๒	๓.๕๓	๑.๐๕	๐.๒๕

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๘. การแสวงหาแหล่งข้อมูล ทางวิชาการในศาสตร์สาขาที่ สอนจากหน่วยงานภายนอก สถาบัน	๓.๓๕	๐.๗๒	๓.๕๕	๐.๗๕	๒.๓๐ *
เฉลี่ย	๓.๐๕	๐.๘๕	๓.๒๒	๑.๐๗	๑.๖๗

* $p < 0.05$

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ค่ามัธยฐานและคณิตศาสตร์ส่วนวิฤติพบว่า ค่ามัธยฐานและคณิตกรรมเฉลี่ยในปัญหาการ
สอนในค่านี้อัตลักษณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนทั้งสองกลุ่ม ไม่
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สรุปได้ว่า ปัญหาการสอนในค่านี้อัตลักษณ์
ที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ ปัญหาในการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน
ปัญหาในเรื่องการสนับสนุนทางค่านี้อการสอน และ ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลทาง
วิชาการ ของอาจารย์ผู้สอนวิชาเขตส่วนกลางและวิชาเขตส่วนภูมิภาค ไม่แตกต่างกัน
ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนระหว่างวิทยาเขตส่วน
กลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาคในด้านการวัดและประเมินผล

ข้อความ	วท. ส่วนกลาง		วท. ส่วนภูมิภาค		t
	X	S.D.	X	S.D.	
ปัญหาในหลักการของการวัดและ ประเมินผล					
๑. ความรู้ความเข้าใจในหลักการ และวัตถุประสงค์ของการวัดและ ประเมินผล	๒.๕๕	๐.๕๘	๒.๕๖	๐.๗๑	๐.๕๕
๒. ความสัมพันธ์ของการวัดผลทาง กำหนดปัญหาและภาคปฏิบัติ	๒.๑๐	๐.๗๐	๒.๖๕	๐.๕๑	๒.๐๓ *
๓. ความเป็นมาตรฐานของหลักการ วัดและประเมินผลที่ใช้อยู่	๒.๕๐	๐.๕๘	๒.๘๖	๐.๕๕	๑.๕๑
๔. ความเข้าใจในวิธีการวัดผลให้ ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหา หลักสูตร	๒.๒๕	๐.๕๓	๒.๕๖	๐.๗๑	๑.๕๐
๕. ความเหมาะสมของหลักการวัดผล ที่ใช้อยู่กับระดับความรู้ของนักศึกษา	๒.๑๕	๐.๖๕	๒.๗๓	๐.๕๕	๒.๒๓ *
ปัญหาในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผล					
๖. การแบ่งน้ำหนักคะแนนของการ วัดและประเมินผลด้านต่าง ๆ	๒.๕๕	๐.๕๘	๒.๖๖	๑.๑๓	๐.๕๕
๗. เกณฑ์ในการวัดผลด้วยวิธีการ สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน	๒.๕๐	๐.๕๐	๒.๘๒	๑.๐๐	๑.๒๓
๘. เกณฑ์ในการวัดผลกระบวนการ ทำงานและผลงานของนักศึกษา	๒.๐๕	๐.๕๘	๒.๕๓	๐.๕๗	๑.๕๓
๙. การกำหนดคะแนนในผลงานที่มี ระดับคุณค่าแตกต่างกัน	๒.๑๐	๐.๖๒	๒.๕๗	๐.๕๗	๑.๕๒

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๐. การศึกษาระยะสั้น มีคุณภาพ ปฏิบัติในการ ฝึกและประเมิน ผลในวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๑.๙๕	๐.๖๕	๒.๒๖	๑.๑๑	๑.๔๒
๑๑. การนำผลการฝึกและประเมินผล ของนักศึกษาใช้ในการปรับปรุง การเรียนการสอน เนื้อหาวิชา และการกำหนดกิจกรรม	๒.๑๕	๐.๕๗	๒.๔๗	๐.๗๗	๑.๓๓
๑๒. ทักษะในการสร้างแบบทดสอบ ที่มีประสิทธิภาพ	๒.๖๐	๐.๗๒	๑.๕๕	๑.๐๘	๒.๓๒*
๑๓. การตรวจสอบงานของนักศึกษาให้ เสร็จแต่ละครั้งเพื่อการวิจารณ์ ในครั้งใหม่ต่อไป	๒.๕๐	๐.๘๖	๒.๖๕	๐.๕๖	๐.๘๖
๑๔. การออกข้อสอบภาคทฤษฎีที่ สามารถวัดความรู้ความเข้าใจ มากกว่าความจำ	๒.๕๖	๐.๕๕	๒.๐๕	๑.๐๘	๑.๗๖
๑๕. ความสม่ำเสมอในการ ฝึกและ ประเมินผล	๒.๕๐	๐.๖๖	๒.๕๖	๐.๘๗	๐.๖๑
เฉลี่ย	๒.๒๘	๐.๖๑	๒.๕๐	๐.๕๑	๑.๔๒

* $p < 0.05$

จากตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่า
 มัชฌิมเลขคณิตด้วยอัตราส่วนวิกฤติพบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตรวมเฉลี่ยในปัญหาการสอน
 ในด้านการวัดและประเมินผลของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัญหาการสอนในด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งได้แก่
 ปัญหาในหลักการวัดและประเมินผล ปัญหาในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผล และ
 ปัญหาในการปฏิบัติในการวัดและประเมินผลวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอน
 วิทยาเขตส่วนกลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาค ไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่
 ตั้งไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ เปรียบเทียบปัญหาการสนของอาจารย์ผู้สอนระหว่างวิทยาเขตส่วน
กลางและวิทยาเขตส่วนภูมิภาคในค่านิยมหาทั่ว ๆ ไป

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษา					
๑. ความรู้พื้นฐานทางการออกแบบ ของนักศึกษา	๓.๕๕	๑.๐๒	๓.๔๖	๑.๐๓	๐.๓๐
๒. ความพร้อมความถนัดและทักษะใน การปฏิบัติงานของนักศึกษา	๓.๕๕	๑.๑๖	๓.๔๖	๑.๐๓	๐.๕๖
๓. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วย ตนเองของนักศึกษา	๓.๔๔	๐.๘๘	๓.๕๔	๐.๖๒	๐.๓๘
๔. ความเข้าใจในระบบการวัดผล การเรียนของนักศึกษา	๒.๕๕	๐.๕๗	๓.๓๔	๑.๔๐	๑.๑๘
๕. ความร่วมมือของนักศึกษาต่อการ เรียนการสอน	๓.๑๐	๑.๒๖	๓.๐๘	๑.๑๗	๐.๐๖
ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการเรียน การสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์					
๖. สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติงาน ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน	๒.๕๕	๐.๖๐	๓.๐๘	๑.๐๘	๐.๓๗
๗. จำนวนนักศึกษาและขนาดของ ห้องเรียน	๒.๕๕	๐.๖๖	๓.๐๘	๐.๕๕	๐.๓๓
๘. สภาพของอุปกรณ์วัสดุฝึกของ สถาบันที่มีอยู่	๓.๑๕	๐.๗๒	๓.๓๕	๑.๐๑	๐.๘๕
๙. จำนวนอุปกรณ์วัสดุฝึก	๓.๔๐	๐.๕๘	๓.๒๖	๑.๐๓	๐.๕๑
๑๐. ความเหมาะสมของอุปกรณ์วัสดุ ฝึกกับบทเรียน	๒.๘๕	๐.๕๐	๓.๓๕	๑.๐๕	๑.๘๐

ตารางที่ ๒๑ (ต่อ)

ข้อความ	วช. ส่วนกลาง		วช. ส่วนภูมิภาค		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาทางวิชาการในสาขาวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์					
๑๑. การได้รับการสนับสนุนในการ เพิ่มเติมความรู้เพื่อการเรียน การสอน	๒.๒๕	๑.๒๑	๒.๖๕	๐.๕๖	๑.๒๕
๑๒. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	๒.๑๕	๐.๘๕	๒.๗๘	๑.๒๑	๒.๑๐ *
๑๓. การศึกษาค้นคว้าความรู้ เพิ่มเติมด้วยตนเอง	๒.๒๕	๑.๐๕	๒.๕๐	๑.๒๒	๐.๗๘
๑๔. การนำความรู้และเทคนิคการ สอนใหม่ ๆ มาใช้สอนแทรกใน บทเรียน	๑.๕๕	๐.๗๓	๑.๕๑	๑.๑๓	๐.๑๓
๑๕. การสนับสนุนของสถาบันในการ ให้มีการประชุมสัมมนาการ แลก เปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น ระหว่างอาจารย์ผู้สอนในสาย วิชาเดียวกัน	๒.๕๕	๑.๑๖	๒.๒๑	๑.๐๖	๐.๗๕
เฉลี่ย	๒.๕๑	๐.๕๑	๓.๑๐	๑.๐๖	๐.๗๘

* $p < 0.05$

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่า
มัธยเลขคณิตด้วยอัตราส่วนวิกฤติพบว่า ค่ามัธยเลขคณิตรวมเฉลี่ยในปัญหาการสอน

ในค่านหัว ๆ ไป ของอาจารย์ผู้สอนทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สรุปได้ว่า ปัญหาการสอนในค่านปัญหาหัว ๆ ไป ซึ่งใกล้เคียง ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ และปัญหาทางวิชาการในสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนกลาง และวิทยาเขตส่วนภูมิภาค ไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในค่าน หลักสูตรและเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน วัสดุและอุปกรณ์ การสอน การวัดและประเมินผล ตามที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเปิดโอกาสให้ตอบโดยเสรี เพื่อให้ผู้ตอบได้เขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น อาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ได้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีความสำคัญต่อสรุปได้ดังนี้

๑. ค่านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

๑.๑ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรทุก ๆ ๔ ปี เพื่อให้เหมาะสมทันสมัยกับสภาพสังคมปัจจุบันและเหมาะสมกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เกือบตลอดเวลา (จำนวน ๔๑ คน)

๑.๒ หลักสูตรควรให้ความสำคัญจริงจังกับวิชาชีพสาขานี้ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพออกแบบผลิตภัณฑ์ได้อย่างจริงจัง หลักสูตรปัจจุบันยังเน้นที่จะสร้างนักศึกษาให้มีความสามารถไปประกอบอาชีพจากสาขาวิชางานรองอยู่ (จำนวน ๒๗ คน)

๑.๓ หลักสูตรควรกำหนดเวลาเรียนให้มากกว่าเดิม (จำนวน ๑๔ คน)

๑.๔ ควรมีการสัมมนาหลักสูตรบ่อย ๆ แม้ว่าจะมีการปรับปรุง

หลักสูตรอยู่เสมอก็ตาม (จำนวน ๓๕ คน)

๒. **ก้านการ จัดการ เรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์**

๒.๑ ควรให้มีการจัดการเรียนการสอนมีสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยเน้นเรื่องการฝึกงาน ฝึกอบรมภายในโรงงานของเอกชน เพื่อให้ นักศึกษา มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานจริงเมื่อสำเร็จการศึกษา (จำนวน ๒๒ คน)

๒.๒ ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติงานจริง เพราะนักศึกษาจะได้ฝึกปฏิบัติงานในภาคปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ (จำนวน ๑๕ คน)

๒.๓ ควรมีการปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ เช่น นำเอาภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของนักศึกษา (จำนวน ๓๕ คน)

๓. **ก้านวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์**

๓.๑ ควรจะมีวัสดุและอุปกรณ์ที่ทันสมัยกับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไป เพราะอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันยังมีความล้าสมัยและไม่สนองความต้องการเท่าที่ควร (จำนวน ๓๑ คน)

๓.๒ ควรจะมีการใช้อุปกรณ์ของทางแยกต่างคณะให้ใช้ครบทุกวงจร (จำนวน ๑๓ คน)

๓.๓ ควรพยายามจัดวัสดุและอุปกรณ์ให้ทุกสาขาวิชามีเท่าเทียมกัน (จำนวน ๑๔ คน)

๓.๔ ควรจัดให้มีงบประมาณเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ให้มากกว่าปัจจุบัน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่และอย่างมีประสิทธิภาพ (จำนวน ๔๑ คน)

๓.๕ ควรส่งเสริมให้สถาบันอื่น ๆ ของภาครัฐบาลที่มีวัสดุและอุปกรณ์พร้อมหรือมีผู้ชำนาญงานให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมสถาบันการศึกษาซึ่งกันและกัน เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถและความชำนาญในการทำงานมากขึ้นสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อจบการศึกษา (จำนวน ๓๕ คน)

๔. **กานการรักและประเมินผลวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์**

๔.๑ **ควรเน้นที่พฤติกรรมของนักศึกษาเป็นหลัก โดยเน้นที่ผลงานการทดสอบความสามารถและการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ (จำนวน ๑๘ คน)**

๔.๒ **เกณฑ์การวัดผลควรอยู่ที่ความเป็นไปได้ของผลงานหรือชิ้นงาน และระบบที่จะช่วยให้กรทำงานสำเร็จความวัตถุประสงค์ (จำนวน ๑๑ คน)**

๕. **ข้อเสนอแนะอื่น ๆ**

๕.๑ **ในการปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ควรจะทำให้ถึงความร่วมมือและประสานงานกันระหว่างสถาบันการศึกษา กับ แหล่งงานหรือโรงงาน โดยการบรรจุการฝึกงานเป็นภาคบังคับ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติทำงานจริง รวมทั้งเพื่อให้มีความมั่นใจในความสามารถของตน (จำนวน ๒๒ คน)**

๕.๒ **แม้ว่ามีจจุบันผู้บริหารจะให้การสนับสนุนอาจารย์ผู้สอนในด้านการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมที่พอสมควรแล้ว ก็ควรที่จะมีการสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนได้ศึกษาเพิ่มเติมความรู้เพื่อประสิทธิภาพในการสอนมากยิ่งขึ้น (จำนวน ๔๑ คน)**

๕.๓ **ควรมีการจัดตั้งสมาคมหรือศูนย์กลางเกี่ยวกับงานออกแบบผลิตภัณฑ์ไทยรัฐ เพื่อให้มีการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานของแต่ละสถาบันรวมทั้งเผยแพร่ข่าวสารถึงกันอย่างจริงจัง (จำนวน ๒๓ คน)**

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย